

Sant Genís de Pi

Sant Agustí de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament 650 metres a l'est del nucli de l'Alou

Coordenades:

Latitud: 42.09453
Longitud: 2.13783
UTM Est (X): 428703
UTM Nord (Y): 4660631

Classificació

Número de fitxa 08195 - 1
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'any 1996 es van fer obres de reforma amb la col·laboració dels veïns del municipi ja que l'edifici es trobava en molt mal estat, el campanar havia estat malmès per un llamp, hi havia filtracions d'aigua a l'interior i l'arrebossat havia caigut per causa de la humitat.

Protecció Inexistent
Número inventari sí, IPA. 7

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1. 08500 Vic
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 16/01/2006 - 01:00

Descripció

L'església de Sant Genís de Pi es troba situada en una petita elevació prop del serrat de la Ventrulla i del nucli de l'Alou.

És una petita esglésiola d'una sola nau de planta rectangular i coberta amb teulada de doble vessant amb aigües a les façanes laterals. Els murs són de maçoneria de pedra delimitats per cantonades diferenciades on s'hi obren diminutes finestres. La façana principal està orientada al sud i presenta una portalada amb brancals i llinda recta amb motllura de pedra picada on hi consta una inscripció i la data de 1742. A sobre hi ha un rosetó octogonal emmarcat amb dovelles de pedra picada. A la cantonera de la façana principal hi ha un campanar petit de planta quadrada en forma de torre amb finestres i coberta piramidal. Davant de l'església hi ha un petit cementiri.

Observacions:

La inscripció de la llinda és la següent:
DIE 24 IPSA ABRIL DE 1742

Història

D'orígens antiquíssims situada dins l'antic terme del castell de Lluçà, fou inicialment una parròquia dependent del monestir de Santa Maria de Ripoll, però el segle XIV passà a sufragània de la parròquia de Sant Agustí de Lluçanès. Les primeres notícies de l'església es troben l'any 938 en el precepte que Lluís d'Ultramar concedí al monestir de Ripoll confirmant els seus béns, entre els quals figurava l'alou anomenat Pi amb terres, vinyes i boscs i amb la seva església. Així doncs, la parròquia de Sant Genís formava part d'un alou o domini del monestir de Ripoll que s'estenia des de l'Alou a Casa-ramona a Sora. Els homes de Pi gaudien d'autonomia i organització civil pròpia, sota la tutela d'un batlle que depenia del paborde de Palau, del monestir ripollès. Avançat el segle XVI es desféu aquesta organització, i part de la gent restà sotmesa a Sora i part a Sant Agustí. Aquests béns foren vinculats a la pabordia de Palau d'Osona, que el monestir de Ripoll creà en l'alou de Palau, el paborde de la qual era qui nomenava els rectors, prèvia presentació dels bisbes de Vic. El funcionament com a parròquia consta en les llistes parroquials anteriors a l'any 1154, però és a partir de 1878 que perdé aquestes funcions i es convertí en sufragània de la parròquia de Sant Agustí de Lluçanès perdent part del seu terme que fou agregat a la parròquia de Sora. De l'edifici antic, no sembla que en resti res, ja que probablement fou substituït totalment per l'actual temple construït el segle XVIII.

Bibliografia

AADD. Catalunya Romànica. Osona. Volum II, Enciclopèdia Catalana, SA, 1984.
AADD. Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Osona i Ripollès. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1993.
MOLERA, J. Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Sant Agustí de Lluçanès, 1983
SOLDEVILA, F. Els 8 retaules de l'església de Sant Boi, Edicions de l'Ajuntament de Sant Boi, Vic, 2000

